

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/768/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122267599
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122267599.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXX/XXA, XXX XX J. nad K., 2/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXX/XXA, XXX XX J. nad K., obaja oprávnení zákonne zastúpení matkou, W. D. A., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXX/XXA, XXX XX J. nad K., právne zast. Mgr. Ján Páchnik, advokát, Mariánske námestie 6, 010 01 Žilina, IČO: 37 909 843, proti povinnému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, F. XXXX/X, XXX XX Y., o vymożenie výživného a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Margita Rojčeková, A. Kmeťa 11, 010 01 Žilina, pod sp. zn. 141EX 392/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/768/2022 zo dňa 28.09.2022, takt

rozhodol:

Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/768/2022 z 28.09.2022 vo výroku I. tak, že návrh povinného, aj čo do sumy zameškaného výživného vo výške 300 eur, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník dňa 28.09.2022 vydal rozhodnutie, ktorým exekúciu v časti 300 eur zastavil a vo zvyšku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 50 ods. 1 druhá veta, § 57 ods. 1 druhá veta, § 61k ods. 1, 2 a 5, § 61l ods. 3 prvá veta, § 63 ods. 1 a § 61g ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 567 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. a § 62 ods. 1, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) a tým, že návrh povinného je návrhom na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, no je len čiastočne dôvodný. Exekúcia je vedená na podklade rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 30P/226/2018-378 zo dňa 08.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 7CoP/10/2021-471 zo dňa 17.03.2021, a ktorým bola podľa výroku III povinnému uložená povinnosť tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. výživným vo výške 150,- eur mesačne a na výživu maloletého A. výživným vo výške 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí s účinnosťou od 01.09.2018. Oprávnení si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnili nárok na zameškané výživné vo výške 300 eur (z toho 150 eur na každého oprávneného) a na bežné výživné vo výške 300 eur (z toho 150 eur na každého oprávneného), s doplňujúcou informáciou, že povinný ku dňu jeho podania nezaplatil výživné na mesiac marec 2022, ktoré bolo splatné 15. februára 2022. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie bránil tvrdeniami o úhrade vymáhaného nároku, na dôkaz čoho priložil výpis z účtu č. 8018099463/1100 vystaveného Tatra bankou, a. s., organizačná zložka podniku - Raiffeisen banka. Z neho mal vyšší súdny úradník za preukázané, že v dňoch 12.01.2022, 15.03.2022, 01.04.2022, 14.04.2022, 16.05.2022 boli zadané platby na spracovanie vo výške 300 eur na účet SK70 5200 0000 0000 1582 6286 (označeného ako 5200/000000-0015826286). Na účet oprávnených (čo mal vyšší súdny úradník potvrdené z návrhu na vykonanie exekúcie, kde uviedli rovnaký bankový účet) tak bola v období január - máj 2022 pripísaná suma v celkovej výške 1 500 eur (5 x 300 eur). Skutočnosť, či išlo o platby z účtu, ktorého majiteľom je povinný alebo jeho matka nemal vyšší súdny úradník za preukázané, avšak vzhľadom na to, že z dotknutého účtu bola vykonaná platba dňa 12.01.2022 vo výške 300 eur

bez bližšej špecifikácie jej účelu a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 14.03.2022, ktorým sa oprávnení domáhali zameškaného výživného len za mesiac marec 2022 mal vyšší súdny úradník za to, že oprávnení mali vedomosť, že povinný uhrádza výživné z dotknutého účtu, a to aj za predpokladu, že jeho majiteľom je matka povinného. Vyšší súdny úradník preto prisvedčil povinnému, že ním preukázané platby boli vykonané z dôvodu plnenia si vyživovacej povinnosti určenej exekučným titulom č. 1. Nad rámec uvedeného dodal, že na predídanie ďalším nezrovnalostiam pri platení výživného je vhodné (resp. potrebné) uvádzať pri zadávaní platieb ich účel, t. j. od koho ide platba (zaviazaný rodič), načo je určená (výživné) a na aký mesiac sa má započítať.

2/ Oprávnení si uplatnili nárok len za 1 mesiac zameškaného výživného (marec 2022). Pri určovaní zročnosti výživného treba brať do úvahy, že výživné sa platí vopred, k čomu vyšší súdny úradník poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4ECoE/34/2018 zo dňa 25.05.2018. Keďže v danom prípade bol povinný zaviazaný na uhrádzanie výživného do 15. dňa v mesiaci vopred, potom splatnosť jednotlivých splátok nastala v mesiaci, ktorý predchádzal mesiacu, za ktorý sa platí výživné. V danom prípade si oprávnení uplatnili zameškané výživné za mesiac marec 2022, a teda povinný mal povinnosť uhradiť toto výživné do 15. februára 2022 (tak ako to uviedli oprávnení v návrhu na vykonanie exekúcie). Povinný vykonal v roku 2022 prvú platbu dňa 12.01.2022, ktorá s poukazom na vyššie uvedené mala byť započítaná na mesiac február 2022 (za predpokladu, že by nemala byť započítaná na niektorý z predošlých mesiacov, ak by bol povinný v omeškaní aj s inými platbami bežného výživného, ktoré si však oprávnení v návrhu na vykonanie neuplatnili). Následne do 15.02.2022 mal povinný uhradiť bežné výživné na mesiac marec 2022, čo však nevykonal. Ďalšiu platbu vykonal až dňa 15.03.2022, ktorá podľa vyjadrenia povinného mala byť započítaná na február 2022, hoci mala byť vykonaná za ním uvedený mesiac do 15. januára. Výživné za mesiac marec 2022 vykonal povinný v zmysle jeho vyjadrenia dňa 01.04.2022, dňa 14.04.2022 za mesiac apríl 2022 a dňa 16.05.2022 za mesiac máj. V nadväznosti na dátum uhradenia výživného vyšší súdny úradník poukázal na § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa za dátum splnenia prostredníctvom peňažného ústavu považuje dátum pripísania sumy na účet veriteľa, t. j. zákonného zástupcu oprávnených, ktorý bol určený ako platobné miesto plnenia, a nie, ako nesprávne tvrdil povinný, dátum zadania platby v peňažnom ústave (t. j. podľa výpisu z účtu dátumy spracovania, keďže ide o dátumy, kedy povinný platil, nie kedy bolo výživné aj reálne pripísané na účet zákonného zástupcu). Dňa 14.03.2022 bol súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie, v dôsledku čoho sa v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku začalo exekučné konanie. Následne povinný vykonal platbu, ktorá mala byť započítaná na oprávnenými uplatnené zameškané výživné za mesiac marec. Dňa 30.05.2022 bolo doručené súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, čím sa podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala exekúcia. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol preto v časti týkajúcej sa zameškaného výživného, ktoré bolo uhradené v čase po doručení návrhu na vykonanie exekúcie a pred doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, dôvodný, preto vyšší súdny úradník v tejto časti (t. j. zameškané výživné vo výške 300 eur) exekúciu zastavil. Napriek tomu bol návrh na vykonanie exekúcie dôvodný (keďže k vyššie uvedenej úhrade došlo v čase po podaní návrhu na vykonanie exekúcie) v dôsledku čoho oprávneným vznikli v súvislosti s jeho podaním účelne vynaložené náklady (trovy právneho zastúpenia vo výške 57,79 eur), ktoré má povinnosť uhradiť povinný. Zároveň vzhľadom na dôvodnosť začatia exekúcie patrí aj súdnemu exekútorovi nárok na náhradu jeho trov (vzhľadom na zmenenú výšku vymáhaného nároku), ktoré má povinnosť uhradiť povinný.

3/ Bežné výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške. Z povinným predloženého výpisu z účtu vyplýva, že povinný si síce túto povinnosť plní vo vzťahu bežného výživného riadne, t. j. v stanovenej výške (300 eur, z toho 150 eur na každého oprávneného), avšak neplní si ho včas, čo má za následok, že jeho konanie možno považovať za konanie v rozpore s povinnosťou uloženou exekučným titulom č. 1 a súčasne v rozpore so zákonom o rodine. Vyšší súdny úradník po preskúmaní veci dospel k záveru, že nemožno vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu, keďže si neplní svoju povinnosť tak ako mu bola uložená exekučným titulom č. 1, t. j. vždy do 15 dňa mesiaci vopred. Keďže návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, úlohou povinného je preto strpieť exekučné konanie za účelom vymoženia výživného a trov exekúcie, ktoré sám zapríčinil nepravidelnými úhradami, v dôsledku čoho došlo k nedoplatku na výživnom. Vzhľadom na vyššie uvedené posúdil vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie ako čiastočne dôvodný, na základe čoho exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 300 eur podľa § 61k

ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil. Vo zvyšnej časti nebola zo strany povinného naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol

4/ Proti výroku I. uznesenia, ktorým súd zastavil exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 300 eur, podali oprávnení v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedli, že súdom vyslovený záver, že došlo zaplateniu zameškaného výživného dodatočne nie je odôvodnený žiadnymi dôkazmi. Dôkazné bremeno je v tomto prípade na povinnom. Povinný však v tomto konaní neprodukoval žiadny relevantný dôkaz o tom, že platby z cudzieho účtu sú jeho platbami. Súd si osvojil jeho tvrdenie o tom, že ide o jeho platby (ničím nepodložené) a zároveň podporne použil argument o tom, že ide o splnenie jeho povinnosti tým, že si oprávnení uplatnili zaplatenie zameškaného výživného len za mesiac marec 2022. Súd nemal ničím preukázané, že povinný je vlastníkom finančných prostriedkov, ktoré boli poukázané na účet oprávnených a bez ďalšieho nie je možné takéto platby považovať za plnenie jeho povinnosti. Za danej situácie nie je vylúčené, že skutočný vlastník finančných prostriedkov sa bude oprávnené domáhať vyplatenia predmetných súm z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Na uvedenom právnom stave nič nemení ani prípadná subjektívna predstava oprávneného o tom, že výživné platil povinný finančnými prostriedkami, ktoré skutočne vlastní. To, že sa rozhodli uplatňovať vymoženie nezaplatenia zameškaného výživného len za mesiac marec 2022 je ich právo, a táto skutočnosť nemôže konvalidovať faktický a právny stav opísaný vyššie, ktorý je v rozpore s právom a zakladá stav právnej neistoty. Z týchto dôvodov považovali rozhodnutie súdu za nesprávne a žiadali, aby bolo zrušené a v exekúcii sa pokračovalo.

5/ Povinný sa k sťažnosti, ktorá mu bola súdom na vyjadrenie doručená dňa 28.10.2022, nevyjadril.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas a je dôvodná.

11/ Vyšší súdny úradník exekúciu výrokom I. napadnutého uznesenia zastavil v časti zameškaného výživného vo výške 300 eur majúc za to, že povinný výpisom z účtu preukázal jej úhradu (pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie). Svoje rozhodnutie založil na hypotéze, že ak z uvedeného účtu boli uhrádzané na účet oprávnených platby aj v januári 2022 a výživné za uvedené obdobie od povinného nežiadali vymáhať, potom šlo aj v prípade platby z 15.03.2022 za plnenie výživného podľa exekučného titulu. Oprávnení však (čiastočné) zastavenie exekúcie považovali za nesprávne, pretože nebolo uhradené z účtu povinného a nebolo ani preukázané, že ide o jeho platby výživného (z jeho finančných prostriedkov).

12/ V zmysle ustálenej súdnej praxe dôkaz o zániku dlhu podľa príslušných hmotno-právnych ustanovení (§ 559 až § 587 OZ) zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného (R 104/2003). Ak chcel byť povinný v konaní (hoci čo i len do výroku o čiastočnom zastavení exekúcie) úspešný, musel byť už v návrhu na zastavenie exekúcie poskytnúť tzv. plný dôkaz, teda taký dôkaz, ktorým by bez akýchkoľvek pochybností preukázal svoje skutkové tvrdenia, z ktorých by súd pri svojom rozhodnutí vychádzal alebo

mal v rámci konania o sťažnosti spochybňujúce tvrdenia oprávnených vyvrátiť. Povinný taký plný dôkaz o skutočnostiach zakladajúcich dôvodnosť zastavenia exekúcie (najmä vo vzťahu k plneniu výživného, ktoré malo predchádzať vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie) vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil. O účte účtu č. 8018099463/1100 vedený v Tatra banke, a.s., ktorého výpis súdu predložil a z ktorého boli uhrádzané platby v období od 12.01.2022 do 16.05.2022 po 300 eur, tvrdil, že je účtom jeho matky, ktorého je spoludisponentom (k tomu žiaden dôkaz nepredložil). Uvedený výpis však sám osebe nie je spôsobilý preukázať jeho tvrdenia o splnení vyživovacej povinnosti. Pri žiadnej z platieb v ňom zaznamenaných totiž nie je uvedený účel, na ktorý boli poukázané ani nepreukazuje, skutočnosť, že išlo o finančné prostriedky povinného (vzhľadom k tomu, že samotný účet nie je účtom povinného), vrátane platby z 15.03.2022, ktorá je predmetom tejto sťažnosti. Oprávnení v sťažnosti spochybnili jeho tvrdenia o tom, že úhrada z 15.03.2022 bola jeho úhradou výživného v prospech oprávnených, čo malo za následok prechod dôkazného bremena a bremena tvrdení na stranu povinného. Keďže ten žiadnu obranu voči sťažnosti oprávnených nezaujal, vyhodnotil sudca sťažnosť oprávnených ako dôvodnú.

13/ Vzhľadom na pasivitu povinného v sťažnostnom konaní, musí exekučný súd skonštatovať, že povinný neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho na preukázanie jeho povinnosti o plnení dlhu, zaťažovalo a preto na základe sťažnosti oprávnených podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku I., ktorý sťažnosťou napadli tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie aj v tejto časti zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (S)